

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se plačuje naprej. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. — Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VI.

V Ljubljani, dne 15. marca 1926.

6. številka.

Joja:

Naša pohlevna pošta.

Angleški list »Daily News« je prinesel pod tem naslovom zanimiv članek, ki zasluzi, da ga objavimo v poljudnem prevodu tudi mi in da povemo pri tej priliki svoje stališče o pohlevnosti naše poštne uprave. Članek se glasi:

Pred vsem naj bo ugotovljeno, da poštna ustanova ogromno delo čisto odlično obvlada. Njeni uradniki so postrežljivi in tako ljubezni, kolikor jim dopušča njihovo težavno življenje. Če so nekateri prenapeti in če nekaterih manire niso vedno ravno obzirne, potem se moramo pač spomniti na to, da je občinstvo, katerega del tvorimo tudi mi, prava šiba božja in da so poštni uslužbenci več ko dovolj zaposleni. Vzlic temu niso to stroji, nego ljudje, čuteči ljudje.

Poudariti pa moramo, da je postala naša pošta za našo moderno, burno, samozavestno dobo preveč pohlevna. V času, ko vsakdo oglašča (anoncira), se skrivajo poštni uradi v temnih kotih, izogibajo se glavnih cest, zarijajo se v majhne stranske ulice, kjer cveto ko vijolice v skritem. Poštna uprava si namreč ne more dovoliti luksusa. Na Knežji cesti pač lahko kupimo igračo, spodnje krilo, ponarejeno biserno ovratnico, za boga pa ne pisemske znamke. To skrivanje poštnih tembolj opaža v času, ko postavljajo velike banke svoja poslopja čisto pametno na najživahnejših trgih. Banke poučujejo ljudi, da je bančni račun ugodnost in ne luksus, s čimer majhne vložnike po pravici navduše. Usmiljenja je vredna poštna uprava, da ne pride ona na to misel. Ljudje potrebujejo tudi nekoliko reklame, da se poslužujejo številnih ugodnosti poštних uradov, ki so milijonom ljudi nepoznane.

Vsekakor bi svetovali poštni upravi, da bi bila na svoje ustanove tako ponosna, kakor so ponosni na primer bankirji in trgovci na svoje ustanove. Poštni uradi bi morali vzbujati pozornost. Pošte ne bi smele biti manj prijetne in lepe, kajti nobena stvar ne more biti povsem koristna, če ni istočasno tudi lepa. Poštna ustanova bi morala biti trgovskemu svetu za vzgled, ne pa klaverno krevsati za njim. Vsaka pošta bi morala razločno kazati vsa različna opravila, zaradi katerih je odprta. Pošta bi se morala od vseh poslopij v mestu najlaže najti. Na vsakem pisemskem nabiralniku bi morala biti začrtana strelica, ki kaže smer do najbližje pošte. (V velikih mestih seveda. Opomba prevajalca.)

Namesto da bi pošta samo sebe oglašala, dela reklamo za druge stvari. Pred kratkim sem bil na čisto novi podeželski pošti, ki je bila prepleškana z običajnimi neprijaznimi barvami. Tu ni bilo najti ne znotraj ne zunaj niti ene same besede, ki bi dajala pojasnilo, kakšni posli se tukaj opravljajo. Toda okoli in okoli na vseh stenah so bili oglasi in letaki

trgovcev z železnino, manufakturstov, krajevnih stavbnih podjetnikov in zavarovalnih agentov. Radoveden sem, kaj bi rekli o trgovcu s suknom, ki bi imel tako neprijazen lokal in ki bi ti, če vstopiš v njegovo trgovino, ne kazal svojih vrst blaga, temveč oglase krajevnih trgovcev z železnino, stavbnih podjetnikov in zavarovalnih agentov.

Trgovsko urejen poštni urad ne bi samo jasno oglašal svojih naprav, nego bi bil tudi primerno in udobno opremljen za uporabo občinstva. Pomanjkanje oglasov (reklame) je posebno očitno pri telefonu, katerega uporaba je še vedno veliki množici ljudi nepoznana. Oni dan sem v pomembnem okraju Londona z velikim trudom našel trgovca, ki je imel telefon. Ljudje še ne vedo, da morejo priti do telefona po zmernih kvartalnih vplačilih in da je medkrajevni telefonski pogovor cenejši kakor pismo. To bi se moralo s ponosom oglašati z letaki na vseh poštah, v vsaki telefonski govorilnici in v dnevnem časopisu. (No, se vidi, da mož ni iz Jugoslavije doma. Opomba uredn.)

Ravno tako je z ekspresnimi pismi. Malokdo ve, da z malo znamkami, ki jih nalepi poleg navadne pristojbine na pismo, doseže takojšnjo dostavo pisma naslovniku s posebnim slom. (Mož pač še ni pisal ekspresnega pisma v Ljubljano. Op. uredn.)

Kratkomalo, poštna uprava potrebuje nove prosvitljenosti. Njene delovne metode niso držale koraka z modernimi časi. Med tem ko postajajo trgovske metode vedno svetlejšje, postaja temačnost poštne uprave po tem kontrastu toliko pozornejša.

Ne morem si kaj, da bi k tem besedam Angleža ne pripomnil k poglavju pohlevnosti naših poštnih nekaj odkritih besed, ki naj še bolj osvetle žalostno sliko pohlevnosti naših poštnih. Kajti pri nas so razmere v tem pogledu še neprimerno slabše, nego na Angleškem; pri nas se niti o pohlevnosti ne da več govoriti, nego o popolni zapostavljenosti. Ustanova, ki predstavlja glavno prometno žilo države, ustanova, ki prevaža milijonske in milijardne vrednosti, ustanova, ki posreduje in prenaša po pošti ali po brzozjavu ali po telefonu najvažnejše vojaške in državne tajnosti, ustanova, kateri se zaupajo najskritejši ljubavni, družinski in trgovski posli ozir. dogodki, — ta ustanova životari v državi kot prevžitkarica.

Danes si hočemo ogledati samo zunanost naših poštnih. Skrite so v majhnih stranskih ulicah, v starih, zamazanih najemniških hišah, kakor prodajalci starin. Edino glavne pošte v nekaterih večjih mestih so res vsaj na zunaj kolikor toliko reprezentativne zgradbe, ki stoje na prometnem kraju (Sarajevo, Osijek, Maribor, Celje, Zagreb), pa tudi tukaj so naravnost sramotne izjeme (Beograd). Podružniške pošte v mestih so pa že bolj

podobne mitnicam, kakor pa državnim uradom, ki operirajo z milijoni.

Še hujše je v tem pogledu pri podeželskih poštah. Ne mislim najmanjših odpravnih poštnih v majhnih vaseh, čeprav so tudi te pošte ravno tako državni uradi Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev kakor vse druge, toda v majhnih krajih upoštevamo kolikor toliko pomanjkanje primernih lokalov, nepotrebnost tolikšne reprezentance in nerentabilnost teh poštnih. Žalostno pa je, da se tudi erarne pošte in pošte na sedežih okrajnih glavarstev, sodišč in drugih oblasti ne ločijo dosti ali pa nič od odpravnih poštnih.

Vselej me je sram, če pridem v kak večji kraj in zagledam poslopje poštne uprave. Poznam mesteca, kjer je gimnazija, okrajno glavarstvo in drugi državni uradi, velike zgradbe tovarnih in privatnih podjetij. Evo, tam v stranski ulici, na majhni, neznamni hiši pa tista neokusna elipsasta plošča z napisom »Pošta, telegraf in telefon«, tista dolgočasna plošča, ki je povsod enaka: tako na glavni ljubljanski pošti, kakor na pošti v Crmošnjicah.

Pa prideš v Trbovlje. Največji industrijski kraj v Sloveniji, občina po številu prebivalstva tretja v Sloveniji (24.000 prebivalcev), celo mesto tovarnih, tvorniških zgradb in stanovanjskih hiš in vil tamkajšnjega velepodjetja. Pošta pa je v majhnem pritličnem prizidku, kjer je bilo menda včasih kako skladišče, vsaj temno, vlažno, pusto in smrdljivo je tako ko v kakem magazinu.

Vzemimo dalje Bled. Letna prestolnica kraljevega doma, shajališče državnikov, ministrov, poslanikov in drugih odličnih osebnosti, letovišče množice tu- in inozemskih gostov. Kraljev poletni gradič, razkošne vile, moderni hoteli, tam na klancu pa pošta v lokalu, kjer je bil nekoč — hlev. En sam prostor za upravnika, uredništvo, služabništvo, brzozjav, telefon, spedicijo, paketno skladišče, skratka vse razen Hughes-aparata, ki je poleg v nekem brlogu. Na pošti je v sezonski dobi velikanski naval občinstva, in to ponajveč zelo odličnega občinstva, ki imajo priliko, videti pošte v drugih krajih in v drugih državah, pa primerjajo državno in dvorsko pošto na Bledu 1 — ta pobeljeni hlev — z drugimi poštami v ostalih svetovskih letoviščih in vladarjevih bivališčih.

Kdor ve, kakšen aparat osobja je bil za časa Avstrije na poštah v krajih, kjer se je mudil kak član bivše avstrijske vladarske hiše, ta se ne more spoznati, ali je pretirana varčnost ali omalovaževanje lastne narodne dinastije ali kaj krivo, da se pri nas ne da nič na reprezentanco pri takih poštah. Kadar se je pokojni avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand mudil na svojem gradu v Miramaru, je tržaška direkcija takoj odredila poleg potrebnega osobja za poštno službo več hugistov in dva kontrolorja za brezhibno poslovanje brzozjavnega in telefonskega

prometa. Pripomniti pa moram, da ni bilo skoro nič dela, ker se je imenovani princ silno malo posluževal brzojava ali telefona, vsaj v Miramaru. Na Bledu pa je poletel kralj, njegova rodbina in njegovo spremstvo, ki imajo zelo živahen telefonski promet. Na pošti pa je en uradnik, ki posreduje telefonske zveze tako od dvora, kakor tudi od vseh abonentov in od strank iz javne govorilnice, sprejema brzojavke in igra na Hughesu. Vse to istočasno: na telefonu zvoni dvor, v sosednem brlogu kliče Hughes, pri okencu pa vrsta strank. Taka je pri nas dvorska pošta.

V Velikih Laščah je pošta predeljena ledenica, prej je bil menda ves prostor ledenica, zdaj je v sredi prezidek: na eni strani je pošta, telegraf in telefon Kraljevine SHS, na drugi strani pa ledenica in zaloga piva. Na pošti mraz, tema, vlaga, nikdar ne posije solnce, nikdar se soba ne razgreje, vsak kos perila, ki se pusti v tem lokalu, postane čez noč zelen in plesniv od vlažnosti. In v tem lokalu morata dajati za par stotakov na mesec dve gospodični svoje sile in svoje zdravje poštini upravi. Poština uprava meni, da je storila dovolj, da zmigne z rameni, češ: ni mogoče dobiti drugega lokala. In to je pošta na sedežu sodišča, ki ima v najemu največjo hišo v trgu, in davkarje, ki ima krasne prostore, vse nadstropje v novi hiši.

Kaj naj brskamo še dalje po teh luknjah, magazinih, hlevih, ledenicah in svinjakihi, katerim se pri nas pravi tudi kraljevi državni

poštni uradi? Ni potrebno, sami jih poznate, pojdite skozi vasi, trge in mesta naše domovine, pa boste našli, če ne impozantna, pa vsaj dostojna in primerna poslopja okrajnih glavarstev, sodišč, železniških postaj, šol, župnišč, zadnje čase že občinskih hiš; kot najzadnje — razen desetorice izjem — najzanimajše, nezdrave in neprimerne so pa pošte, ki konkurirajo komaj z mežnarjimi.

To je samo zunanja plat naših pošt. O koliko bi se še dalo povedati o pohlevnosti naše pošte! Čudno se mi zdi samo to, da najvišji funkcionarji poštne uprave, ki bi mogli nemara te razmere malo izboljšati, ne čutijo, da pada tema, majhnost in pohlevnost pošt tudi na te gospode. Mislite si, kakšen gospod je okrajni glavar, sodni svetnik, postajni načelnik itd. na deželi. Poštar pa je bil in je še vedno v družbi Cankarjevih dacarjev, financarjev in štacunarjev. Pa ne samo poštar, ravno tako poštni sekretar, poštni svetnik, poštni inspektor itd., sploh vse s tem predikatom, bi dejal tja do ministra, nimajo tistega ugleda, kakor njihovi tovariši v ostalih strokah. Mislim, da se ne motim, če rečem, da leži dobršen del vzroka ravno v pohlevnosti (Anglež pravi iz vlijudnosti »pohlevnost«) naših pošt. Dokler bodo naše pošte nastanjene v popravljenih hlevih, ledenicah in drvarnicah, tako dolgo ne more imeti ugleda ne samo uradnik, ki je predstojnik take pošte, nego tudi vsi oni ne, ki so šefi tega predstojnika in teh hlevov.

Organizatorično gibanje.

VII. REDNI OBČNI ZBOR

»Osrednjega društva nižjih pošt in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani«.

Občni zbor se je vršil 7. februarja t. l. v salonu gostilne pri »Levu« in je bil izredno dobro obiskan, iz česar sklepamo, da prihajajo tovariši do spoznanja, da je edina naša rešitev v močnih in enotnih organizacijah.

Zborovanje je otvoril tov. predsednik Gruden, ki je vse navzoče pozdravil, posebno zastopnike bratske organizacije iz Zagreba, kakor tudi zastopnike krajevnih skupin. Nato je podal poročilo o splošnem društvenem delovanju v minulem letu, ki je pokazalo, da je rešilo društveno predsedstvo v minuli periodi toliko intervencij, vprašanj in raznih drugih tekočih zadev, kakor v nobenem prejšnjem poslovnem letu. Ustanovile so se tudi krajevne skupine v Ptuju in Ljubljani, tako da imamo sedaj štiri, in sicer v Mariboru, Celju, Ptuju in v Ljubljani.

Z ustanovitvijo krajevne skupine v Ljubljani bo dobila centrala več časa za organizatorično delovanje med onimi tovariši, ki sedaj še nimajo svojih organizacij, kakor imamo pri nas in v Zagrebu. Društveno predsedstvo je že v minulem letu začelo delovati v tem smislu, da bi se vsi nižji poštini uslužbenci po vsej državi organizirali v enotno organizacijo s sedežem saveza v Beogradu, ni pa moglo v tako kratkem času obvladati tako ogromnega dela. Pač pa se je z našim prizadevanjem in sodelovanjem skozi več let razbita organizacija v Zagrebu na novo pozivila, kar je za nas velikega pomena. Ob priliki kongresa poštinih nameščencev v Beogradu smo poizkusili organizirati po našem načinu tudi beograjske nižje uslužbence, kar se nam pa za enkrat zaradi razmer, ki vladajo zdaj dol, ni posrečilo. Zato se pa bo vodstvo »Osrednjega društva« s podvojeno marljivostjo podalo na organiziranje vseh nižjih poštinih uslužbencev po celi Jugoslaviji v en enoten in močan savez.

Sledilo je poročilo tajnika, graja nezanimanje posameznikov, nakar vzpodbuja tovariše na podpiranje društvenega delovanja za dosego boljše bodočnosti našega stanu.

Tovariš blagajnik Engelman poda v svojem poročilu razveseljive podatke o društvenem premoženju, ki izkazuje ob koncu leta 1925 65.779.71 Din dohodkov in 48.591.05 Din izdatkov, tako da znaša čisto premoženje koncem poslovnega leta 91.240.81 Din.

Tovariš blagajnik poroča nadalje o razdelitvi premoženja na krajevne skupine, kar je občni zbor soglasno potrdil. Nato je podal svoje poročilo nadzorstvo, ki je bilo zadovoljivo, zato se je podelil na predlog predsednika nadzorstva celokupnemu odboru absolutorij. — Nato se je prešlo na volitve.

V odbor Osrednjega društva so izvoljeni sledeči tovariši: predsednik Gruden Martin, podpredsednik Martinšek Franc, tajnik Dvoršak Vinko, tajnikov namestnik Hauptman Josip, blagajnik Engelman Anton, blag. namestnik Vogelnic Ivan, knjižničar Ban Martin in Bavdek Vekoslav. Odborniki: Šimenc Franc, Bezjak Martin, Paljevec Rudolf, Jerkič Karel, Boh Anton, Sovdat Franc, Klančar Vinko, Zaviršek Anton; v nadzorstvo pa: Jeršek Avgust, Mervič Ivan, Gliha Julij, Kozinc Anton, Apih Karel, in kot namestniki: Lahović Mihael, Cergolj Ivan in Glavnik Franc.

V. Kunst: Strokovni del. Brzo-jav. (Nadoljevanje.)

Pokličite nas postaja. Dam ji znak - - - - - Kaj sedaj? Navadno dobiš na to »hl« (hvala lepa), nima pa postaja toliko soli v glavi, da bi mi povedala svoj klic, da vsaj vem, koga naj pokličem, kadar bom prost. To je že več ko nerodnost. Zopet druga postaja ti bo dala na klic »počakajte imam stranko« ali pa še kak bolj bedast odgovor. Ja za vraga, ali je stranka bolj važna ko brzojavka? Kaj je nujnejše? Ali pa: »Imam pošto.« To bi bilo opravičljivo samo takrat, če ima pošta odpraviti pošto na ambulanco, kjer je vezana na minute, pri došli pošti pa tega izgovora ne bi smelo biti, ker je vendar brzojavka nujnejša, kakor pa pismo. To je zgolj komoditeta in nerazumevanje naloge telegrafa. Takih izgovorov bi lahko našteval za cel leksikon. Tudi imajo postaje lepo navado, da brzojavke, katere so sprejele od strank n. pr. ob 17. uri, ne oddajo takoj naprej, marveč čakajo do zaključka uradnih ur. Ker pa je takih postaj mnogo, si centrala ne more pomagati, ker trije ljudje ne morejo delati na desetih vodih hkrati. Proti večeru je v večjih centralah vedno velik naval, ker hočejo vse postaje spraviti svoje zaostanke v denar.

In pa nerodni smo, tako nerodni, kakor mala deca. Človek se mora včasih pred aparatom na glas krohotati, ko opazuje, kako silno smo nerodni. Stvari, ki bi si jih v ustnem občevanju povedali z dvema besedama, ne kapiramo na aparatu, tudi če jih drugi izrazi v povsem neokrajšanih stavkih. Za vsako malenkost, ki ni vredna besed, se razvije dolga in vehementna debata, katere rezultat je par psovk z obeh strani. In pa pametni! To je pa poglavje zase. Bolj ko je kaka moč neumna in neizvežbana, bolj je pametna in predrzna. Na vodu slišiš stvari, da se ti lasje ježe! Pred nedavnim časom sem delal z neko večjo postajo, ki je imela zastavljen rele, da so ji izostajale pike. Pa mi reče: »Pike izostajajo, prosim postavite si v a š rele (torej meni kot dajajoči postaji). Ko pa sem jo čisto prijateljsko poučil, da bo menda boljše, da si ona regulira rele, mi nekaj časa oponira, končno pa pravi, da ima itak rele dobro postav-

ljen, ker so pike čisto dobre — če ona sama daje in svoje znake gleda. Vod je bil pač v malem odvodu in, ko se trudim, da bi ji dopovedal, da bo tako prav, pa mi reče: »Potem pa vsaj močneje pritiskajte na dajalo, da bodo pike boljše!« Adijo mežnar!

Zopet drugi, in navadno tisti, ki najslabše delajo, ti absolutno ne puste, da bi jim kaj povedal. To je včasih že neznosno, kako so nekateri v tem trdovratni. Kratkotako ti izolira vod in na izolacijo dostikrat pozabi.

In končno najhujši greh: dajati ne znamo. Divota jedna! Človek ne ve, ali bi se jezil ali smejal. Naravnost neverjetne stvari doživiš na vodih. Da pri takem poslovanju ne more telegraf funkcionirati, je čisto naravna stvar. Še sedaj se maščujejo takozvani »Schnellsiederkurse«, ki so bili slabši ko nič. Ljudje so dobili izpričevala, da so položili izpit z dobrim uspehom, pa si domišljujejo, da res znajo. Ne bo kazalo drugega, ko še v šolo, in sicer praktično šolo. Kaj mi pomaga deset telegrafistov, če pa vsi skupaj niso za tri poštene. In tako se nabere nevednost, zaniknost, domišljavost itd., telegraf pa stoji, brzojavke pa leže po cele ure in dneve.

Še enega vprašanja se moram dotekniti, ker se je pri nas po vojni popolnoma zanemarilo. To je jemanje na sluh. Nejasno mi je, zakaj se je baš ta specialna panoga telegrafije opustila odnosno zanemarila. Uvodoma sem rekel, da znaša maksimalna praktično uporabljiva hitrost na morzu največ 110 znakov na minuto. Pri jemanju na sluh se da ta maksimum zvišati še za eno četrtino, tako da je mogoče delati s 140 znaki. Normalno pa se lahko dela s 120, torej s povprečnim tempom, katerega morz ne prenese več. Ima pa jemanje na posluh toliko prednosti pred jemanjem na trak, da se z zadnjim niti primerjati ne da. Seveda je pogoj ekzaktno dajanje. Pike morajo biti res pike in intervali točni in enakomerni. Pred vsem je poleg večje brzine važno to, da je jemanje na sluh neprimerno manj utrudljivo, nego ono na trak. Pri delu na traku se energija delavca troši na več strani: na navijanje mehanike, gledanje na trak in na golico, na katero piše, zvijanje traka itd. Pri jemanju na sluh vse to odpade.

(Dalje pril.)

**Ako piješ 'BUDDHA' čaj,
vživaš že na zemlji raj!**

Volili so v smislu pravil samo delegati. Temu pa se je protivil tov. Cergolj, predsednik celjske podružnice, ki je zahteval, da naj glasujejo vsi prisotni člani. Ker pa pravila tega ne dopuščajo, se predlog tovariša Cergolja ni mogel upoštevati. Ponovno izvoljeni predsednik se zahvali na izkazanem zaupanju ter obljubi, da bo za prospeh društva in vseh članov deloval po svojih močeh.

Tov. predsednik Gruden predlaga zvišanje članarine od 3 na 5 dinarjev mesečno. Po daljši debati se je sklenilo, da se zviša članarina s 1. aprilom na 5 dinarjev mesečno, novoletni prispevek pa tudi na 5 dinarjev. Temu primerno pa se zviša tudi bolniška podpora od sedanjih 2 na 5 dinarjev dnevno za dobo 200 dni v enem poslovnem letu.

Ker je še precejšnje število uslužbencev, ki še niso člani društva, se sklene, da se jim da za pristop v društvo po znižani pristopnini od 10 Din časa še do 30. junija t. l., ako še niso prekoračili 65 let starosti; po preteku tega roka bo pa veljala zopet pristopnina, ki se je določila na lanskem občnem zboru. Nadalje se sklene, da se bodo sprejemali v društvo tudi ženske — služitelji in zvaniki. — Tov. Šimenc predlaga, da se pošljeta na kongres državnih nameščencev, ki se bo vršil dne 14. in 15. februarja v Beogradu, dva delegata, ki naj zastopata naše interese, posebno pa, da poizvesta, kako stoji zadeva glede revizije službene pragmatike. Tov. Cergolj je mnenja, da zadostuje samo en delegat, ker je stvar bolj informativnega značaja. Na predlog tov. Božičeva iz Maribora pa se sklene, da se odpošljeta dva delegata, in sicer eden na stroške centrale, drugi pa na stroške krajevnih skupin.

Na obravnavanje pride predlog tovariša Martinška glede izpremembe pravil. Občni zbor določi poseben odsek, ki mora do prihodnjega občnega zbora izvršiti izpremembo pravil. Tov. Cergolj zahteva, da se pravila glede glasovanja izpremene tako, da bo imel na zborovanju vsak navzoči član pravico do glasovanja.

Z ozirom na nastale razmere v »Zvezi poštinskih organizacij« se je razmotrivalo, kakšno stališče naj zavzame k temu naše društvo. Predsednik Gruden prosi tov. predsednika Zveze gosp. Jakšeta, ki je naš občni zbor obiskal, naj pojasni razmere, ki momentano vladajo v Zvezi.

Predsednik Zveze, pozdravljen od navzočih zborovalcev, pojasnjuje, da Zveza z izstopom nekaterih društev z malim številom članov ni dosti izgubila, ker šteje kljub temu še 1400 članov. Zato morajo ona društva, ki so ostala v Zvezi, tembolj solidarno in složno delovati. S tem se je dobro uspelo zborovanje zaključilo, po zborovanju pa se je vršil družabni večer, ki je potekel v dobrem razpoloženju in neprisiljeni zabavi v prisotnosti nekaterih nam naklonjenih višjih uradnikov, za kar se jim najprizračneje zahvaljujemo in želimo, da nam ostanejo še v bodoče naklonjeni in podpirajo naše skromne želje.

Odbor.

DA, DA,
BUDDHA
ČAJNE MEŠAVINE
SU VRLO FINE!

To in ono.

Izpremembe na najvišjih mestih. V ministruvstvu pošte in telegrafa je upokojen generalni direktor Dragutin Dimitrijevič, pomočnik generalnega direktorja dr. Željko Horvat je imenovan za direktorja poštne hranilnice v Zagrebu, za generalnega direktorja je imenovan Štefan Dekanič, dosedanji direktor poštne hranilnice v Zagrebu, za pomočnika generalnega direktorja je imenovan Milan Gjorgjevič, dosedanji načelnik telegr.-telefonskega odelenja v ministruvstvu, za načelnika tega odelenja pa je imenovan ing. Marij Osana, dosedanji pomočnik direktorja v ljubljanski direkciji. S temi izpremembami se je izvršila že davno željena remedura najvišjih funkcionarjev, ki bo v prid upravi in osobju.

Glavna skupščina bratske zagrebške oblastne organizacije ppt. nameščencev se bo vršila v nedeljo 21. marca t. l. v Zagrebu. Po možnosti bo posetil to zborovanje tudi zastopnik ljubljanske organizacije, da očitno dokumentira prisrčne odnose med obema sosednjima organizacijama.

Iz krogov zvanicnic pri ljubljanskem čekovnem uradu. Da nesejo uradi Poštne hranilnice državni blagajni težke milijone, je več ali manj znana resnica. Manj znano pa je dejstvo, da pri tem tako dobičkanosnem državnem zavodu njegova uprava uslužbence grdo izkorišča. Tako izvršuje na ljubljanskem čekovnem uradu več ko 50 uslužbenk že cela leta težko in odgovorno uradniško službo za smešno pičlo plačo, ki ne doseže mesečno niti 1000 dinarjev. Skrajni čas bi že bil, da se Beograd spomni teh državnih rev. da jih pomakne iz zvanicniške kategorije v uradniško (III. kategorijo) ter jim tako ustvari inteligentnemu človeku primerno življenje. Znanje pa so nam še druge nekulantnosti tega zavoda napram nižjemu osobju, ki jih ob priliki objavimo.

O obnovi uradnih prostorov na ljubljanski glavni pošti. Te dni se popravljajo uradni prostori pri paketnem oddelku. Vrše se zidarska dela in zdaj je najlepša prilika, da se napravi par vodovodov, saj zavzemajo uradni prostori paketne pošte vse pritličje v Šelenburgovi ulici. To bi bilo tako v interesu številnega personala, ki mora hoditi danes po vodo v — stranišče, kamor ne sodi vodovod ne s higiennega ne z modernega ne s kulturnega pogleda. Vodovod v uradnih prostorih bi bil vsekako tudi v državnem interesu. Vzemimo, da nastane v uradu ogenj, kar je lahko mogoče, kako prav bi služila vodovoda, ki bi bila tako pri rokah. Kako velika nesreča bi se dala na ta način preprečiti! Napravite torej v prostiranih lokalih paketne pošte vodovode iz zgoraj navedenih razlogov ter postavite številnemu osobju vsaj en modern umivalnik, ki ga krvavo potrebuje. Naj ne bo naša prošnja glas vpijočega v puščavi!

Zdravje. V oceno in zameno za »Poštni glasnik« smo prejeli zdravstveno-poučni list »Zdravje«, ki izhaja v Ljubljani vsakega 15. v mesecu. List je zelo zanimiv, poučen in potreben, zato ga vsakomur priporočamo. Celoletna naročnina znaša 30 Din, polletna 15 Din, naroča se pri upravi lista, Zaloška cesta 2. Najznačilnejše članke, ki utegnejo koristiti našim čitateljem, ponatisne po malem tudi naš list.

Jeklene valjčne zastore in vsa ključavničarska dela priporoča ključavničarstvo Avg. Martinčič v Ljubljani. — Glej današnji oglas na zadnji strani.

Gospodarstvo.

VELIKONOČNA GNJAT.

V svrhu dobrega in cenejšega nakupa velikonočne gnjati je načelstvo v seji dne 6. t. m. sklenilo, posredovati članom nabavo gnjati pri štirih tuk. prekajevalcih ozir. mesarjih, ki so nam sporočili najugodnejšo ponudbo. Ti so: Na tržni

stojnici Novljan in Kastelic, Pibernik na Vodnikovem trgu in Rožič na Sv. Petra cesti 33. — Pogoji za nabavo so: 1. vsak interesent prejme za eno izmed tu naštetih tvrdk nakazilo pri naslednjih članih zadružnega vodstva: a) Martinšek Fran za Ljubljano 2, b) Junc Ivan in Keržan Dora za Ljubljano 1, c) Čeh Karel za direkcijo. 2. Nakazilo, na katero izroči tvrdka kupcu blago, ostane pri njej. 3. Račun dobavitelja poravna zadruga takoj po predložitvi, član sam pa poravna znesek neposredno zadrugi brez vsakega pribitka v dveh do treh mesečnih obrokih.

Dosedaj nam je sporočila cene gnjati in drugim takim izdelkom le tvrdka I. Rožič, Sv. Petra cesta 33, in sicer:

Praška gnjat Ia 29 Din za kg, povita gnjat 30 Din za kg, pleče, brez kože 27 Din za kg, kare 26 Din za kg, carsko meso 24 Din za kg, reberca (s kožo ali brez nje) 23 Din za kg, vrat 24 Din za kg, goveji jeziki 29 Din za kg, svinjski jeziki 28 Din za kg, krače 17 Din za kg.

NABAVA DRV.

Zadruga je nabavila večjo količino la. suhilih bukovih drv in jih oddaja svojim članom po 155 Din za kubični meter, razžagana in postavljena na dom. Za cepljenje se računa 10 Din pri kubičnem metru več. Pri meri in nakladanju je vedno navzoč en član načelstva z g. Dermašo. Ev. pritožbe naj člani sporoče tovarišem, ki so določeni, da izdajajo nakazila za nakup velikonočne gnjati.

V zalogi imamo tudi mehka drva po 70 Din za kubični meter.

Tvrdka A. & E. Skaberne nam sporoča, da nudi našim članom pri nabavah raznega manufakturnega blaga in perila tako glede kvalitete kakor tudi cene izredno ugodne pogoje in se zato interesentom najtopleje priporoča.

INSERAT. Zadruga proda dobro ohranjen krojaški šivalni stroj po izredno ugodni ceni, ker ga zadruga zaradi zmanjšanja obrata v krojačnici več ne potrebuje. Interesenti si morejo ogledati stroj v zadružni čevljarni, Beethovnova ul., poslopje Poštne hranilnice, podstrešje, kjer izvedo tudi pogoje in ceno.

Uradni kotichek.

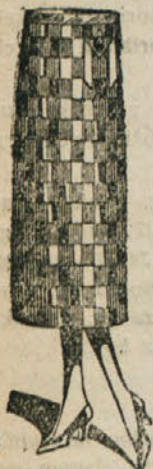
Utemeljitev poštinske prostosti. (F. P. v K.) Zdaj ne vem, ali eden od naju več nemško ne zna ali sta pa najina Barthla različna. Prečitajte še enkrat točno člen V. zakona o prostosti poštine. Prvi odstavek pravi, da zadostuje za korespondenco med drž. uradi oznaka »službeno«. Drugi odstavek pravi, da zadostuje za korespondenco od drž. uradov na privatne naslovnike oznaka »službeno poštine prosto« (»portofreie Dienstsache«). Isto dobite napisano v izvršilnih določilih k temu členu, točki a) in b). Pobljiza označba (šolska, ubožnostna, občinska itd. zadeva) je potrebna šele pri ostalih primerih, ne pa pri onih, ki spadajo pod prve 3 točke člena II. Tako torej vidite, da je direkcijiski odlok vendar pravilen. Veste, ne smemo biti preveč trdovratni, saj se lahko vsakdo zmoti, vendar v tej zadevi se Vi lahko motite, jaz malo težje, direkcija pa prav težko.

Kadrski rok. (M. O. v R.) Pravico do vstetja kadrskega roka imate, če ste imeli že pred 1. septembrom 1923 pravico do pokojnine in če ste vstopili v poštno službo pred 32. letom starosti. Napravite prošnjo na ministruvstvo pošte in telegrafa s prepisom overenja vojaške oblasti. — Letna službena obleka bo po zatrdilu ministruvstva izgotovljena do oktobra t. l.

Za »Zvezo poštinskih organizacij za Slovenijo v Ljubljani« izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Zvezno tiskarno in knjigarno« Alojzij Höfler v Ljubljani.

KOLINSKA je
vsled svojih dobrin
splošno priljubljena
CIKORIJA—

KRILA

za dame, moderno izdelana,
trpežno šport krilo Din 75—
enobarvni ševiot . 100 —
modno-rižasto ali karo 140—
tenis krilo . 190 —
kakor tudi bluze, plašče, kos-
tume ter sploh vso konfek-
cijo za dame in otroke raz-
pošilja po zelo znižanih cenah
veletrgovina

R. STERMECKI, CELJE št. 67.

Vzorci razne manufakture se
pošljejo na vpogled, ilustrirani
cenik z nad 1000 slikami
pa zastoj. Kdor pride z vlakom,
dobi nakupu primerno
povrnitev vožnje. Proti po-
trdilu tudi na obroke.

Anton Krisper

Mestni trg 26 - Stritarjeva ul. 3

Prodaja vsake vrste čevljev
in galanterijskega blaga
po najnižjih cenah

A. & E. SKABERNE

Dobro! priporoča svojo veliko
zalogo manufak-
turnega blaga **Poceni!**
po najzmernejših cenah

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

THE REX CO.

Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sajmišče 56
Telefon št. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.

Špecialna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih
strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih
pisarniških potrebščin **Pisalni stroji na obroke.**

Fran ŠKAFAR, Ljubljana

RIMSKA CESTA 16

Mizarstvo s parno silo, Bogata zaloga modernega
pohištva ter amerik. pisarniške rouleaux-oprave.

ŠTEFAN ŠPELETIČ

slikar in pleskar

LJUBLJANA, Rimska c. 16.

Trgovina s papirjem in pisar. potrebščinam

IV. BONAČ

priporoča po najnižji ceni
pisarniške in šolske potrebščine

ZIKA

je najboljša žitna kava!

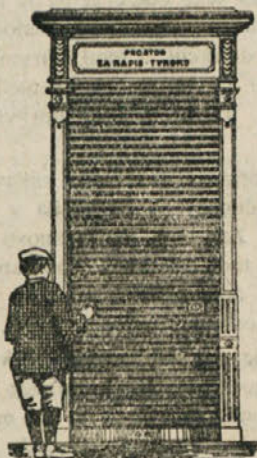
USTANOVLJENO LETA 1879

TELEFON ŠT. 553

KLJUČAVNIČARSTVO

AVGUST MARTINČIČ

LJUBLJANA, RIMSKA CESTA ŠT. 14

prvo in edino podjetje za napravo jeklenih valčnih
zastorov v Sloveniji

priporoča napravo novih valčnih zastorov in popravo istih
po konkurenčnih cenah ter ima vse pripadajoče blago
staino na skladišču

Izdeluje in se priporoča za naročilo

solčnih plah, okrižij vsake vrste od priproste do najbo-
gatejše izpeljave, škarjasta omrežja, železja za štedilnike,
ventilacije raznih vrst, razna okovja, železna vrata in okna,
okrogla železna stopnišča, predpetnike iz železa in bakra itd.

Avtogeno varenje — Avtogeno rczanje

Stalna zaloga štedilnikov v priznani vestni in solidni
izvršitvi!

Anton Šinkovec d. d.

Grosuplje pri Ljubljani

priporoča poštanim uslužbencem
najtrajnejše periline vrvice, ro-
letne vrvice, razne vrvi, mreže
za postelje in za na trg, gu-
galne mreže, vsakovrstni mot-
voz, rebžnore, morskno travo,
laneno in konopninsko platno,
gradel, cvilih, brisače, brisalke,
jedilne prtice, namizne prte, itd.

Za nakup vseh pisarniških in šolskih
potrebščin priporočamo tvrdko

M. TIČAR, Ljubljana

Šelenburgova ul. 1, Sv. Petra c. 26.

MODNA MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ul. 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

Cene zmerne. +++++ Postrežba točna in solidna.

Manufakturna veletrgovina

Hedžet & Koritnik

Brzjav: Hedžet Ljubljana Telefon šte. 75

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888.

Teodor Korn, Ljubljana

Poljanska c. 8.

(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopaliske in klosetne na-
prave. — Izdelovanje posod iz pločevine za firnež,
barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod
(škatelj) za konzerve.

Jug. el. d. d. Brown Boveri

podružnica LJUBLJANA

se priporoča za gradbo elektr. central.
Prodaja elektr. strojev in materijala.

Tkalnica platnenega in bombaževga blaga
Siegel & drug d. z o. z. Ljubljana

Dunajska cesta št. 31.

Telefon 719.

WIEN

Brzjavi: SIGEROS.

SVITAVY

Kul L. 55.

(C. S. R.)

Ljubljanska gradbena družba z o. z.

Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telefon 527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga
po nizkih cenah.

ZVEZNA TISKARNA

LJUBLJANA

WOLFOVA ULICA ŠT. 1

Izdeluje vsa tiskarska dela: knjige,
brošure, časopise, tabele, plakate,
pisma, razglednice, umetniške silke,
note, trgovske in uradne kuverte,
pisma, vizitke, koledarje, strojno nu-
meriranje itd. itd. po zmernih cenah

▶▶▶ Priporočamo najboljše šivalne stroje ◀◀◀

GRITZNER in ADLER

za rodbinsko in obrtno rabo, posamezne dele za
stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, kro-
jače in čevljarje, brivce in sedlarje, nogavice, palice.

Edino le pri **JOSIP PETELINC** Ljubljana.

ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

▶▶▶ SPREJEMAJO SE POPRAVILA STROJEV. ◀◀◀